

мънятъ съ нѣжния, мекия варовитъ туфъ, който покрива повърхнината на растенията и водораслитъ въ изворите. Часть отъ разтвореното варовито вещество отива отново въ рѣките и отъ тамъ се влива въ моретата и океаните; друга часть претърпява сложна претворба, щото и тя най-сетне да се слѣе съ океанските води.

Тъй се завършва историята на варовика; въ нея насилиствено се вмѣква човѣкъ, изтръгва изъ варовика едно малко кѣсче, строи отъ него кїщи, мостове, градове; ала колко е мѣничъкъ човѣкъ предъ микроскопичната корено-ножка, която чрезъ своята сила издига цѣли планини, предъ които блѣднѣятъ най-голѣмите небостъргачи на Ню-Йоркъ, и най-грамадните постройки на човѣшката техника изглеждатъ тѣй нищожни.

Преведе Г. Ковановъ.

